

му ся е дало за заселеніе, ся испраща незабавно вѣтъ отъ границы-тъ.

61. Подъ никакъвъ прѣдлогъ не ся позволява на Евреи-тъ да живѣють между колонисты-тъ.

ГЛАВА ВТОРА.

За право-то на колонистско-то состояніе.

62. Всички-тъ колонисты сж свободны да си държатъ вѣрж-тж по тѣхны-тъ уставы, по тѣхно-то ученіе и по тѣхны-тъ църковны обряды.

63. На колонисты-тъ ся позволява да си правятъ църквы на земѣ-тж, коя-то имъ е дадена, и да иматъ при нихъ потрѣбно-то число священници и другы църковнослужители; но да градѣтъ манастиры имъ ся запрещава.

64. На колонисты-тъ и на тѣхно-то потомство ся дава да иматъ права гражданскы, не само въ колоніи-тъ имъ, но и во всичко-то господарство.

65. Колонисты-тъ и тѣхно-то потомство ся ползуютъ съ пълнж свободж и власть да ся распорядяватъ съ собствено-то си имѣніе вжтрѣ въ господарство-то по тѣхнж волюж.

66. Когато единъ колонистъ искарева вѣтъ отъ господарство-то спечелено-то си имане, тогава е той длѣженъ да заплати тригодишнж податъ за придобитыя му въ господарство-то капиталъ, колкото ся покаже по совѣсть неговж и на начальницы-тъ на село-то, въ кое-то ся намира той.

Примпчаніе. Особенны-тъ гражданскы права на колонисты-тъ какъ личны-тъ, така и относительно за тѣхни-тъ имоты и по обя-зателства, опрѣдѣляватся подробно въ III раздѣлъ; а права-та на колонисты-тъ да производятъ търговіж и да учреждаватъ фабрики и заводы ся излагатъ въ V. раздѣлъ отъ тоя Сводъ.